

אליהם עשה את האדם. ולא כתוב גבר, אונוש, איש. אמר רבבי יהודאה, אם כן, והרי כתוב (ויקרא א) אָדָם כִּי יַקְרֵב מִפְנֵי קָרְבָּן לְזַיִן. מי שהוא מיצריך להקריב קרבן? מי שהוא חוטא, וכותבו אדם.

אמר רבבי יצחק, בא ראה, קיים העולם של עליונים ותחתונים הוא קרבן, הנחת של הקדוש ברוך הוא.ומי ראי להקריב לפניו את הנחתה הזו? הוה אומר זה אדם, שיקר מן הכלל. אמר לו, אם כן, הנה כתוב, אדם כי יהיה בעור בשרו וגוו', והיה בעור בשרו לנגע צרעת. אמר לו, את בשרו לנגע צרעת. אמר לו, וזה צריך לטהר הקדוש ברוך הוא יותר מכל, שמי שהוא בדרכנה עלילונה של כלם, לא ישב כן. ומישום כן כתוב באמם, והובא אל הפהן. ובא לא כתוב, אלא והובא. שבל מי שרואה אותן, מתחייב בו להזכירו לפני הפהן, שהדרמות הקדושה לא תשב כן. וכותוב איש או אשה כי יהיה בו נגע וגוו', ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרות וגוו'. ולא כתוב בהם והובא.

אמר לו, והרי כתוב (במדור ב') והאיש משה, כי זה משה האיש, למה לא נקרא אדם? אמר לו, ממשום שנקרא עבד למלאך. שכתוב (שם) לא כן עבדי משה. (יהושע) משה עבדי. ואף כן נקרא איש כלפי אדם שלמעלה. אמר לו, אם כן, הרי כתוב (שמות ח') איש מלחה, ולא כתוב אדם. אמר לו, סוד ה' ליראי. אמר לו, אם כן אני ביןיהם (ישוב) הושיבו בפה, ובמקומם היה לא זכיתני.

אמר לו, לך לרבי אבא, שאני למדתי מפנוי שלא על מנת

לגלות. הlk אצל רבבי אבא, מצא את האדם. ולא כתיב, גבר, אונוש, איש. אמר רבבי יהודאה, אי הци, והא כתיב (ויקרא א) אָדָם כִּי יַקְרֵב מִפְנֵי קָרְבָּן לְזַיִן. (ולא נבר, אונוש, איש) מאן בעי למקרב קרבנא. מאן דאייה חטאה וכותיב אדם.

אמר רבבי יצחק פא חז, קיומה דעתמא דעלמא דעלאיין וטפאיין, והוא קרבנא. נייחא דקודשא בריך הוא. ומאן אתחיזי למקרב קמיה הא נייחא, הו אומר הא אדם, דיקירא מפלא. אמר ליה אי הци, הא כתיב, אָדָם כִּי יהיה בעור בשרו וגוו', והיה בעור בשרו לנגע צרעת. אמר ליה, להאי בעי קדשא בריך הוא לדבאה יתר מפלא, דמן דאייה בדרגא עלאה דכלחו, לא ליתיב הци.

ובגין פך כתיב באדם, והובא אל הפהן. ובא לא כתיב, אלא והובא, דכל מאן דתמי ליה, אתחיזיב ביה לאקוורי קמי כהנא, דדיוקנא קדישא לא ליתיב הци. וכותיב איש או אשה כי יהיה בו נגע וגוו', ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרות וגוו', ולא כתיב בהו והובא.

אמר ליה, והא כתיב (במדור ב') וזה איש משה, (שמות לב) כי זה משה האיש, אמא לא אקוורי אדם. אמר ליה ממשום דאקוורי עבד למלאך, דכתיב, (במדור ב') לא כן עבדי משה. (יהושע א) משה עבדי. ואוף הци אקוורי איש לגבוי אדם דלעילא. אמר ליה אי הци, והא כתיב (שמות ט) יי' איש מלחה, ולא כתיב אדם. אמר ליה (תהלים כה) סוד יי' ליראי. אמר ליה אי הци אנא ביןיהו (ס"א כתיב) אהיבי בכלא, ובאפר דא לא זכינא.

אמר ליה זיל לרבי אבא, דאנא אוילפנא מניה על מנת דלא לגלאה. אזל לגבוי דרבי אבא, אשכחיה דהזה דריש